

תת"ע 7494/01/19 - מורתדא נואטחה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7494-01-19 מדינת ישראל נ' נואטחה
תיק חיצוני: 60151238841

כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי	בפני
מורתדא נואטחה	מבקש
	נגד
מדינת ישראל	משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 18.3.2019.

המבקש קיבל דו"ח מסוג ברירת משפט, שמספרו 60151238841, המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מעל למותר בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 בתאריך 19.4.2018.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו הקנס המקורי בסך ₪ 1,500.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי המבקש לא קיבל את הזימון לדיון לידי וכי הדוור כלל לא ביקר בכתובתו ולא מסר לו את ההודעה לסור לדואר לשם קבלת הזימון. לטענת המבקש אישור המסירה בתיק פגום, כך שלא ניתן לדעת ממנו מהם פרטיו של הדוור שהניח את דבר הדואר בכתובת המבקש וכן לא ניתן לדעת באיזה תאריך ובאיזו שעה ביקר הדוור במענו של המבקש.

לטענת המבקש נודע לו אודות פסק הדין רק לאחרונה עת שניגש למשרד הרישוי לצורך חידוש רישונו.

המבקש הוסיף וטען כי הוא כופר בכל המיוחס לו. לטענתו, קיימות לזכותו טענות הגנה כך שבמידה והרשעתו תיוותר על כנה יגרם לו עיוות דין חמור. המבקש טען כי השוטר לא תיאר את רכבו של המבקש ובאיזה נתיב נהג, לא ברור מה היה מיקומו של השוטר ביחס לרכב המבקש, השוטר לא ציין כי שמר על קשר עין רציף מרגע ביצוע העבירה ועד לעצירת המבקש. זאת ועוד, המבקש טען כי באמתחתו טענות הגנה נוספות שאין בכוחנו להעלותן בשלב זה אלא מאוחר יותר באם בקשתו תתקבל.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי מדובר בהודעת תשלום קנס בגין ביצוע עבירה של נהיגה במהירות מעל המותר שנשלחה בהתאם

לבקשתו של המבקש לכתובתו שאותה ציין בבקשתו להישפט באמצעות דואר רשום אשר לא נדרש על ידו.

לטענת המשיבה המבקש לא הציג כל טעמים הנזקפים לזכותו לענין ביצוע העבירה, למעט הכחשות כלליות וסתמיות שממילא אין בהן דבר.

המשיבה הוסיפה כי מעיון בגזר הדין עולה כי על המבקש הושת הקנס המקורי על סך 1,500 ₪, כך שלא נגרם למבקש עיוות דין.

דין

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולענין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש טען כי לא קיבל הזמנה לדין וכי לא ידע שעליו להתייצב לדין שנקבע בעניינו.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** מיום 25.3.2018 (להלן: "**ענין סאלם**") נקבע כי:

"כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדין, או כתב האיטום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות".

עוד נקבע כי משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, מיום 21.5.17, עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל** מיום 25.4.18, רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל** מיום 20.1.15).

דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדין נשלחה לכתובתו של המבקש אותה ציין בבקשתו להישפט- "ת"ד 423 חיפה" וחזרה בציון ההערה "לא נדרש".

ברע"פ 8626/14 מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל מיום 10.2.2015 קבע כב' השופט שהם :

"משחזרה הזמנה בציון 'לא נדרש', בתוך פרק זמן של פחות מ-4 חודשים ממועד ביצוע העבירה, יש לראות את העורר כמי שסירב ליטול את דבר הדואר, ועל פי הדין, יש לראות את המסירה כבוצעה".

משכך, עומדת למשיבה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי ועל המשיב מוטל הנטל להפריכה.

המבקש הוסיף בטיעונו כי אישור המסירה לוקה בחסר, שכן לא מצוינים בו פרטי הדואר שהניח את ההודעה על דבר הדואר בכתובתו של המבקש, באיזה תאריך ביקש אותו דואר ובאיזו שעה. מעיון באישור המסירה עולה כי צוין המועד בו נכתב ההערה "לא נדרש", וזאת בשני מקומות המיועדים לכך, וכן שמו וחתימתו של כותב ההערה.

בעפ"ת 62391-02-19 סויטי נ' מדינת ישראל מיום 16.5.2019 (לא פורסם) נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44 לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום. המשיבה הציגה אסמכתא לפיה הודעת הקנס נשלחה למשיב באמצעות דואר רשום, שכן אישור המסירה נושא את הכיתוב "דואר רשום" וכן את מספר המעקב. טענתו של המבקש בדבר היעדר פרטי מוסר דבר הדואר והיעדר התאריך בו ביקר בכתובתו של המבקש אינה מספיקה בכדי להרים את הנטל ולהפריך את חזקת המסירה.

מעיון באישור המסירה עולה כי דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבקש, דהיינו מדובר במצב בו ההודעה לסור לסניף הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה לכתובתו של המבקש אך הוא לא ניגש לקבלה. במצב מעין זה ייחשב המבקש כמי שההודעה הומצאה לו כדין ועליו הנטל להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו (עפ"ת (חי') 20229-12-17 חזן נ' מדינת ישראל, מיום 2.1.18 ורע"פ 3698/17 יוספוב נ' מדינת ישראל מיום 7.5.17).

טענתו הכללית של המבקש לפיה לא קיבל לידיו את ההזמנה לדין אינה עומדת בנטל ההוכחה הדרוש להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו. סתירתה של חזקה המסירה טעונה ראיה ותימוכין ולא תיעשה על-ידי העלאת טענה בעלמא כי המבקש לא קיבל את דבר הדואר לידי (עניין סאלם).

בנסיבות אלה המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר בנסיבות שאינן תלויות בו.

לפיכך אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

טענות הגנה

עמוד 3

המבקש כפר במיוחס לו וטען כי קיימות לזכותו טענות הגנה באשר לפגמים בדו"ח הנדון עצמו, וכן טען כי לזכותו עומדות טענות הגנה נוספות אותן לא פירט בשלב זה תוך שציין כי בכונתו לפרטן בהמשך.

הלכה היא כי אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך גם אם היה המשיב מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 **כהן עופר נ' מדינת ישראל** (14.4.2002), רע"פ 1773/04 **אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל** (23.2.2004)).

המבקש בחר שלא לצרף לבקשתו את הדו"ח הנדון לשם בחינת טענות ההגנה שהעלה על מנת שתיבדקנה טענותיו לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לו, זאת גם לאחר החלטתי בעניין מיום 25.9.2019. משכך, טענות ההגנה שהעלה המבקש הינן כלליות ואינן כוללות אסמכתאות לביסוסן ולהוכחתן.

בנוסף, חרף עברו התעבורתי של המבקש הכולל 12 הרשעות קודמת ועל אף בקשת המשיבה להשית על המבקש כפל קנס הושת עליו הקנס המקורי בלבד. בנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר בענישה מידתית וסבירה ואין בה כדי לפגוע בנאשם.

הניקוד הנלווה לעבירה בה הורשע המבקש אינו חלק מגזר הדין ואינו מהווה חשש לעיוות דין המצדיק ביטול פסק הדין (עפ"ת 71874-01-18 **מוחמד כיאל נ' מדינת ישראל** מיום 19.2.2018).

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תש"פ, 22 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.